

POSTUP V PŘÍPADĚ NEŠTĚSTÍ

Postup platí v případě, že žák utrpí (případně si sám způsobí) těžké zranění, nebo jinak prožije ohrožení zdraví či života (úraz, nemoc, těžké ublížení na těle sebevražda, vražda,...), ale i v případech, pokud někdo z jeho rodiny či blízkých trpí těžkou nemocí nebo následky úrazu, nebo je někdo z rodiny nezvěstný, apod. a on si s tím neví rady.

Co můžeme udělat ihned a nejdéle do tří dnů po nešťastné události

1. Snažit se zachovat klid.
2. Poskytnout první pomoc (fyzickou i psychickou) a zajistit bezpečí;
3. Informovat vedení školy.
4. Kontaktovat externí pracovníky (hasiče, policii a psychology).
5. Vedení školy informuje zřizovatele.
6. Vedení školy informuje pedagogický sbor.
7. Zajistit informovanost všech stran, kde vyhledat odbornou pomoc
8. Při události jako např. teroristický útok, válka, hromadné neštěstí apod. vytvořit místo setkávání
9. Při úmrtí některého z žáků nebo teroristickém útoku ve škole vytvořit pietní místo a postoj pro účast na případném pohřbu.

S čím je třeba počítat:

1. Časem se může vytvářet tlak, šíření fámy, pocity viny a solidarity, emočně vypjaté situace apod.
2. Může docházet ke spontánnímu předávání informací, se zájmem příbuzných a případně i médií;

Co můžeme dělat od tří dnů do šesti týdnů od nešťastné události

1. Potřeby žáků se začnou lišit, objeví se dilemata, hodnotové konflikty a bude se hledat viník nebo příčina a svými postoji a jednáním se nezavděčíme všem.
2. Stanovení priorit, komunikace dovnitř a ven, spolupráce s vnějšími oporami;
3. Vytvořit kontakty na pracoviště krizové intervence a poskytovat je opakovaně žákům.
4. Myslet na pomoc pro sourozence a rodiny.
5. Užitečné je uzavřít toto období závěrečným vyhodnocením.

Co můžeme očekávat od šesti týdnů do roka a déle po nešťastné události

1. Zasažení budou potřebovat pomoc lidí s podobnou zkušeností, řada věcí trvá mnohem déle, než si myslíme, důležité je první výročí události. Staneme se citlivějšími vůči neštěstí a štěstí.
2. Dlouhodobé doznívání události, spolupráce s policií, soudy, OSPOD.
3. Život s případnou vinou, trestem, pokáním, odpuštěním.
4. Žáky sledovat po celý rok od události – musí mít možnost za někým přijít a svěřit se.
5. Neštěstí nás může rozdělovat.
6. Povzbuzovat začleňování událostí do běžného života.
7. Vyhodnotit situaci a přemýšlet co udělat, aby se situace neopakovala.
8. Učit se vzájemně si pomáhat.